

כל המשפחה מחוברת סביב הדרך של אבא

מסרים מהדף היומי / פרשת צו - פרה תשפ"ד

עיצוב ייחודי
להדפסה חסכונית
מומלץ להדפיס
ולחלק בעבודה ובקהילה

סעודה שלישית

השבוע למדנו בגמ':

דף ל':

"בן גילן נוטל אחד מששים בחליו ואפילו הכי מבעי ליה למיזל לגביה"

עד כמה היא חובת ביקור חולים? הגמרא השבוע פוסקת: גם מי שהוא בן מזלו של החולה, דבר שיגרום לו שבבקר ייטול אחד חלקי ששים מהחולי, למרות זאת חייב לבקר את החולה, ולו במחיר נזק קל לבריאותו

מידת החסד דורשת מהאדם להתמסר לזולת, גם כשהוא משלם עבור כך מחיר אישי

בבני ברק חי איש חסד מופלא ושמו רבי אלעזר שבתאי. נגריה הייתה בבעלותו, והמצטיין שבין עובדיו היה שלמה, בעל ידי זהב שהעלה את רמתה של הנגריה באופן ניכר. למרבה הפלא רבי אלעזר עמל ויגע לשכנעו... יפתח נגריה בעצמו; "הינך אדם מוכשר", אמר לו, "ביכולתך להרוויח הרבה יותר כעצמאי, אלוה לך כסף ותפתח נגריה". העובד סירב, ליבו הטוב לא הרשה לו לעזוב את מטיבו, ומה הופתע כשבאחד הימים פנה אליו אלעזר: "שכרתי עבורך מקום, הזמנתי עבורך גם מכשירי עבודה, החל ממחור אתה מתייצב בנגריה שלך" - הודיע לעובד שהיה המום מההודעה, ולא פחות מכך מהמקום שנשכר עבורו - ממש מול הנגריה שבה עבד עד כה...

איך זה קשור אלינו?

עזרה לזולת דורשת מאיתנו בהחלט ויתור, על נוחות, על כסף, ואנו נחלצים לעזרה, למרות המחיר, ובשמחה

יום שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף כ"ט:

"מי שהניח לו אביו מעות הרבה ורוצה לאבדן"

שלש 'עצות' 'מציע' רבי יוחנן השבוע בגמרא למי שרוצה לאבד את מעותיו... ילבש בגדים יקרים שמתבלים, ישתמש בכלים יקרים שבירים, וישכור פועלים ולא ישגיח עליהם. אם עשה כן, בידי סגולה בדוקה ומנוסה שתוך זמן קצר יאבד את כספו...

ונמצאנו למדים מכאן על גנותה של הפזרנות, מי שאינו חס על ממנו אינו נדיב אלא מופקר

רבי שמשון פינקוס התלווה ליהודי שנכנס לשאול בעצתו של הרב שך זצ"ל: העסק של אביו בסכנת התמוטטות, הוא מעוניין לקחת הלוואת ענק כדי לייצבו, אך יפסיד מחמת כן הון רב. הרב שך שאל לדעתו של הרב פינקוס: "לעניות דעתי", השיב הרב פינקוס, "כסף אינו שיקול. הבן חב את חייו לאביו, וכשזה זקוק לו, מחובתו להיחלץ לעזרתו למרות הקושי". לרבה הפלא הרב שך שתק, ולאחר מכן הודיע ששיב את תשובתו למחרת. בבוקר שלמחרת שוב נכנסו אליו, והשיב: "הרב פינקוס צודק, עליו לעשות כל שביכולתו על מנת להחזיק ביד אביו, אך" פנה הרב שך להרב פינקוס "עיקבתי את תשובתי כדי שתדע שכסף הוא שיקול..."

איך זה קשור אלינו?

כסף ניתן לנו משמים, ויש לו תפקיד, לפרנס בית, לחיות ברווחה, אך בשום אופן לא בשביל בזבז מתוך עצלות והתפנקות

ליל שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף כ"ח:

"משרבו האנשים דאמרי אבידתא למלכא"

מתחילה, כך אומרת הגמרא השבוע, היו מכריזים על מציאת אבדה בבתי הכנסת ובבתי מדרש, אולם משרבו האנשים, כלומר אנשי 'חוק' שהיו ממהרים לדווח לשלטונות על אבדות שנמצאו ע"י זרים, והשלטונות היו מחרימים את האבדה לעצמם, תיקנו שאין המוצא חייב להכריז על האבדה, אלא בין שכניו ומכריו, ותו לא

'שומרי חוק' שכאלו, אינם מהווים דוגמא לאנשים הגונים, אדרבה שמירת חוק שכזו אינה אלא חוסר אנושיות

רמי נהג האוטובוס ראה את עצמו כשומר חוק, כך למשל היה לאחר שסגר פעם את דלת האוטובוס וסירב לתחנוניה של אשה וחמשה זאטוטים שהתדפקו על דלת האוטובוס, הם נשארו בגשם, "זה החוק" הסביר לסובבים המזועזעים "אסור לי לפתוח אחר שסגרתי", כך היה כשאדם מבוגר השתהה מעט בירידתו מהאוטובוס ורמי כבר החל בנסיעה "אוכל להורידך רק בתחנה הבאה" הסביר לאיש והורידו במרחק ק"מ מביטו, עד שבאחד הימים ראה את אמו הישישה חוזרת לביתה כשסלים בידה, באהבה עזר כדי שתוכל לעשות לפחות חלק מהדרך באוטובוס, אך שוטר 'שומר חוק' אף הוא, הבחין בכך, הדו"ח שחטף רמי לימד אותו שב'שמירת החוק' טמונה לפעמים אנושיות מעוותת

איך זה קשור אלינו?

החוק הוא חשוב, אך האנושיות חשובה ממנו, כל שכן שמירת חוקי התורה. ובזמננו, שום חוק לא יוכל לשחרר את בני התורה מתפקידם העיקרי, להגן על עמם ועל ארצם בתורתם